

være heldigt at internere 14 Rigsdagsmænd her om Sommeren for at slutte personligt Beskjendtskab, skal jeg ikke kunne sige, men jeg anser det for meget usandsynligt. Det kunde lige saa let hænde, naar disse Rigsdagsmænds Anskuelser vare meget divergerende, at de gif fra hinanden i Uvenskab som i Venstab. I hvert Fald er Sommer-tiden ikke den heldigste til at gjøre et saadant Forsøg, der overmaade godt kan opsaettes til næste Vinter; da vil Tiden være gunstigere, eftersom flere Rigsdagsmænd saa kunde blive delagtige i disse Forsøg paa selvfabelig Samkvem mellem Rigsdagens Medlemmer. Altsaa af den Grund tror jeg ikke, man skal gaa ind paa dette Forslag, eller at det vil føre til Noget.

Der er sagt, at det er af Omsorg for Kjøbenhavns Handelsstand, at man saa tvært omstede Frihavnen tilveie, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at der i de sidste Dage har været et andet Spørgsmaal fremme ogsaa i det andet Thing, et Spørgsmaal, der interesserer Kjøbenhavns Handelsstand i ganske anden Grad end Frihavnen, fordi denne kun indirekte og for ganske Entelte vil blive til Fordel og Brug; den er meget mere for de Fremmedes Skyld, for at drage Fremmede til Kjøbenhavn og hævede Kjøbenhavn som en europæisk Handelsby eller Handelsstad og for at staae den store Arbejderbefolkning forøget Beskjæftigelse. For vor Arbejderstand er baade Anlægget og Benyttelsen af Frihavnen af stor Interesse, medens den er af meget mindre Interesse for Handelsstanden. Derimod har der i disse Dage, som sagt, været et andet Spørgsmaal paa Bane i Folkethinget, som har en ganske anden Interesse for de Handlende, nemlig Frilager-spørgsmaalet, men se, om man der er kommen af Stedet, uagtet det har ligget for i 2 Aar, og uagtet det har ligget fuldt færdigt med Overslag, Tegninger, ja, endog saa med indkjøbte Grunde, hvorpaa de nye Bygninger skulde ligge! Nei, lige saa lidt som Handelsstandens Ønske om et Handelsdirektorat kan blive opfyldt, lige saa lidt kan det blive til Noget med dette Frilager. Det kalder jeg en mærkelig Maade at vise Omhu for Kjøbenhavns Handelsstand paa. Jeg tror derfor, at Handelsstanden med stor Høflighed kan finde sig i, at Frihavns-spørgsmaalet ikke bliver taget op til Behandling i sine dybeste Rodder og i alle mulige Forbindelser. Det Børste er vistnok, at de Arbejder, man er i Færd med i Havnen, maaste ville lide Afbrudelse, forjaavidt Frihavnsforlaget ikke bliver færdigt, men jeg fralægger, som sagt, Lands-thinget Ansvar for, at Forlaget ikke føres til Ende. Landsthinget har ikke holdt For-

slaget tilbage længere end nødvendigt, og jeg tror, at Folkethinget meget godt for en Gangs Skyld kunde have taget denne Sag, som den var, Noget, vi saa tidt og ofte have maattet gjøre i Samlingens Slutning. Folkethinget er i Aar endog gaaet saa vidt først at sende os Finantsloven nu. Hvorledes skulde vi kunne tage den, naar vi først faae den paa den sidste Dag i Finantsaaret? Det vil vist det ærede Medlem vanstelig kunne forklare. Det vil altsaa ikke være noget stort Offer at træde af Folkethinget, at det skulde vise nogen Smødelommen i denne Sag. Jeg stemmer, som sagt, for at negte Sagens Overgang til anden Behandling.

Dan: Det forekommer mig, at de sidste Udtalelser fra det ærede Medlem give mig Ret i, at disse uregelmæssige Forhold ere i høi Grad beklagelige, og at det var ønskeligt, om man vilde bruge alle de Midler, som muligvis kunde føre til, at de forsvandt, eller i alt Fald kunde blive saa smaa som muligt. Forvrigt vilde jeg gjøre en Bemærkning til, hvad det ærede Medlem udtalte om Høflighed eller Uhøflighed fra Folkethingets Side. Jeg kan nemlig ikke lade det staa uimodsagt her, naar det ærede Medlem endnu fastholder, at dette Forslags Fremkomst skulde være en Uhøflighed mod Landsthinget. Det er det paa ingen Maade. Man kunde muligvis med nogen Ret have sagt det — det ærede Medlem har sikkert ikke hørt mine Bemærkninger herom før — saafremt Folkethinget havde taget Beslutning om at nedsætte en parlamentarisk Kommission af sin egen Midte; men her indbyder det simpelthen Landsthinget til at deltage i en Kommission. Det kan paa ingen Maade være nogen Uhøflighed eller Uartighed, det forekommer mig at være lige det Modsatte. Hvad Frilageret, som det ærede Medlem kom ind paa, angaar, skal jeg blot bemærke, at jeg ikke staaer her som Folkethingets Defensor. Folkethinget forsvarer sikkert nok selv, hvad det foretager, men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at saavidt jeg veed, er denne Regtelse af Bevillingen til Frilageret netop stiet paa Grundlag af en Artikel i Handelsstandens Blad, „Børstiden-ben“, som indeholdt en Paavisning af, at den Plan, der var forelagt for Frilagerbygningen var i høi Grad uheldig.

Saa, det ærede Medlem kan godt blive ved at paastaa, at det er unyttigt at nedsætte denne Kommission; disse Ting, som jeg har paavist, burde afgjøres, inden man gif til Anlæg af Frihavnen, behøve ikke at afgjøres, siger det ærede Medlem. Saa, det er ganske rigtigt, det behøves ikke, naar man vil